

Deel af Forslaget er kun en Redaktionsforandring, som blot er stillet af sproglige Hensyn. — Endringsforslaget under Nr. 2 er stillet af Ministeriet og tiltraadt af Udvalget. Det gaaer ud paa en Nedlæggelse af et Embede, der tidligere for en stor Deel har været lønnet af Statskassen, nemlig Posten som Arrestforvarer og Dekonom ved Kjøbenhavns Arrester. Efterat den Forandring er indført med Dekonomien, at Maden til Arrestanterne leveres fra Dampkøkkenerne, og efterat det er paatænkt, at de Forretninger, Vedkommende har at udføre som Arrestforvarer, skulle henlægges til Kommunen, er denne Post bleven overflødig, og som Følge deraf kunde det Tilbud, Statskassen hidtil har givet til Lønnen, for Estertiden bespares for Statskassen. Jeg antager, at det ærede Thing naturligtvis vil gaae ind paa Forslaget om, at denne Besparelse skal indtræde i næste Finantsaar. — Endringsforslaget under Nr. 3 gaaer ligeledes ud paa en Nedsettelse. Ved den Behandling blev Lovninger til Retsbetjente nedsatte med circa 1400 Rb., men man oversaae dengang, at Sæbtillægget, som var beregnet af den oprindelige Sum, ogsaa maatte nedsettes med et tilsvarende Beløb; det er paa denne Forglemmelse, at Forslaget raader. Endringsforslaget under Nr. 4, der er stillet af Ministeriet og tiltraadt af Udvalget, er af formel Betydning. Ved Finantslovsforslaget, som det var forelagt, var der opført en rund Sum af 60,000 Rb., for dermed at afholde Contoirkoldsgodtgjørelser, Lønninger og Sæbtillæg til de Retsbetjente, som endnu ikke ere, men som ville blive satte paa fast Gage; ved Finantslovens Forelæggelse var det ikke paatænkt, at Udgifterne til de trende Embeder, hvorom der i Endringsforslaget er Tale, ogsaa skulde afholdes af denne Sum; det er imidlertid senere blevet bestemt, og Ministeriets Forslag gaaer derfor ud paa, at Contoirkoldsgodtgjørelserne til disse tre Embeder i næste Finantsaar skulle afholdes af den fornævnte runde Sum 60,000 Rb. — Udvalgets Endringsforslag under Nr. 5 er en reen Redaktionsforandring. Det vil være i det ærede Things Erindring, at der ved anden Behandling med Hensyn til det nye Districtslæge-Embede i Aarhus var foreslaaet den Tilføining, at dette Embede ikke skulde

give Afgang til Sæbtillæg eller Pension, idet man vilde forebygge, at dette nye Embede i nogen Henseende faldt Statskassen til Last. Det ærede Thing vil imidlertid let see, at en Feiltagelse her maatte ligge til Grund, idet det jo er indlysende, at der ikke kan være Tale om, at en Mand, der slet ingen Løn faaer af Statskassen, kan faae Sæbtillæg; der skulde have staaet „Alberstillaeg“; denne Uagtsomhed, der er indløbet ved en Skrivfeil fra min Side, bliver nu rettet ved Udvalgets Forslag, hvorved altsaa den tidligere Tanke faaer sit correcte Udtryk.

Endelig er der stillet et Forslag, som uden tvivl er det allervigtigste af de Endringsforslag, der have været stillede til hele Finantsloven. Endringsforslaget, der er stillet af en Minoritet i Udvalget, gaaer ud paa, at der skal optages en ny § 17 af det Indhold, at de i Finantsloven opførte Indtægter og Udgifter kun bevilges under den Betingelse, at Kongerigets ansvarlige Finantsbestyrelse oplyser at være henlagt under Monarchiets ansvarlige Finantsminister. Jeg skal nu tillade mig i al Rothed at antyde, hvorledes Udvalgets Stilling er ligeoverfor dette Forslag af Mindretallet. Jeg maa her først tillade mig at bringe i de Herrers Erindring, at ved Finantslovens Forelæggelse mødte os den Forandring i Administrationen, at Kongerigets særlige Finantsbestyrelse var henlagt under Monarchiets Finantsbestyrelse. Denne Ordning mødte dengang en betydelig Modstand hos den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), der som Minoritet har stillet det før nævnte Forslag om en ny § 17; han bebudede dengang, at han vilde stemme imod Finantslovens Vedtagelse, dersom denne Ordning blev staaende. Senere har han indtaget en anden Stilling, idet han har indbragt Forslaget om den fornævnte nye § 17; dette Forslag har været forelagt Udvalget, men det har ikke været til nogen Forhandling i Udvalget, og jeg formoder, at Grunden dertil har været, at man fra alle Sider har troet, at hver især havde en saa fast Overbeviisning desangaaende, at en Forhandling neppe vilde kunne antages at indvirke paa Ens Opfattelse. Ingen af Udvalgets øvrige Medlemmer have sluttet